

Index Rerum omnium,

Dierum festorum initium ac finis debet juxta loci consuetudinem observari. p. 324. n. 49
 Dies triplex Hebræis fuit. ibid. n. 50
 De dierum variis principiis apud diversas gentes. ibid.
 Dies naturalis, civilis, & artificialis, qui sint. ibid. n. 51
 Dies Ecclesiasticus à qua hora incipiat. ibid. n. 52
 Dies quibus abstinendum est ab esu carniū à qua hora inchoentur. p. 324. n. 54
 Dies quoad observationem festorum incipiunt à media nocte. ibid. n. 55
 Dies qui à media nocte in mediam noctem durat, civilis dicitur. ibid. n. 57
 Die Dominica an liceat jejunare. p. 334. n. 41
 De diei partibus, earumque nominibus, remissivè. p. 381. n. 48

Dignitas.

Dignitatis etiam superioris obtinens prærogativas ex privilegio, clarissimus duntaxat dicebatur. p. 195. n. 154

Diluvium.

Diluvium universale quando contigerit. p. 312. n. 23. Quo anni tempore inceperit ac cessaverit. p. 313. n. 34

Dis.

Dis in singulari pro divite accipitur. p. 218. n. 12

Dispositio.

Dispositio hominis juri conformis præsumitur. p. 101. n. 9
 Dispositio odiosa si juri communi consonet, latè debet interpretari. p. 160. n. 43
 Dispositionum humanarum rationalium ratio sæpe nos latet. p. 214. n. 9

Distributio.

Distributionum quotidianarum definitio. p. 105. num. 1
 Vtrum expediat, quod in Ecclesiis instituantur. ibid. n. 2
 Vocantur Beneficia manualia, seu victualia. ibid. num. 3
 Non sunt, nec dicuntur fructus Beneficii, & quando secus. p. 106. n. 4. & 6
 Distributionum mentionem in impetratione Beneficii facere necesse non est. ibid. n. 5
 Distributiones lucrari potest Beneficiarius ante Fidei professionem, non fructus. ibid. n. 6
 Distributiones retinere potest qui damnatur ad fructuum restitutionem. ibid.
 Distributiones non percipit absens, licet sit dispensatus, ut in absentia fructus lucretur. ibid.
 Ut Distributiones capiat qui Divinis non interest, consuetudine fieri non potest, nisi ex rationabili causa introducatur. ibid. n. 7. Declaratur hoc. p. 107. n. 13
 Utrum Distributiones remittere liceat per interestes (quibus accrescant) eis qui absunt? Et quid in hoc possit consuetudo. p. 106. n. 8
 Distributiones non querit absens ex justa causa, quamquam fructus percipiat: quod limitatur. ibid. n. 9
 Distributiones non lucratur, qui choro non interest, quibuslibet consuetudinibus non suffragantibus: sed limitatur. p. 107. n. 14
 Quoties in distributionibus quotidianis omnis utilitas Beneficii consistit, hæc fructuum naturam sapiunt. ibid.
 Ex Distributionibus an duplex portio debeatur obtinenti simul Præbendam cum Canonicatus. p. 109. n. 30. & seqq.

Distributiones, quas non lucrantur absentes, cui cedant. ibid. n. 33. & seq.
 Distributiones qualiter lucretur, qui in diversis Ecclesiis duplici fruatur Beneficio. pag. 109. num. 35
 Distributiones, quibus privantur non interessentes, an accrescant his, qui in absentia illas ex privilegio, aut dispensatione lucrantur. p. 110. num. 36
 Distributiones Ecclesiæ cedunt, quoties nullus ex Beneficiariis assistit Divinis. ibid. n. 37
 ad Distributiones acquirendas qualis assistentia desideretur. ibid. n. 38
 Distributiones de jure debentur infirmis. ibid. n. 39. Qualis infirmitas ab interestentia excuset. ibid. n. 40. Declaratur. p. 111. n. 48
 ut Distributiones lucretur infirmus, necesse est quod ante infirmitatem assuesceret interesse Divinis. p. 110. & seq. n. 45. & 47. Consuetudine stabiliri potest, ne ægrotis distributiones præstentur. p. 111. n. 46
 Distributiones debentur illis, qui ob aliquam corporis necessitatem choro interesse non valent. ibid. n. 49. An in loco Ecclesiæ residere teneantur? ibid. n. 50
 Distributiones an capiat absens pestis metu? p. 111. n. 51
 Lucretur à civitate absque justa causa ejectus. ibid. n. 52. Quid de carcerato. ibid. n. 53. 54. & 55. Quid de excommunicato. p. 112. n. 56. cum seqq. Quid de suspensio. ibid. n. 59
 Distributiones debentur non interestentibus, quia Ecclesia polluta est, vel interdicta. ibid. n. 57. & 59
 Distributiones lucrari ex quibusdam causis licet absentibus. p. 112. n. 58
 Distributiones non denegantur minori excommunicatione innodatis, si Divinis intersint, ut possunt. ibid.
 Distributiones quomodo restituendæ excommunicato injuste. ibid. n. 60
 Debent sequestrari, donec causa decidatur. ibid.
 ut Distributiones integrè percipiat qui non omnibus horis assistit, sed quibusdam, an possit introduci consuetudine? p. 113. n. 68
 Distributiones capiunt nonnulli absentes ratione muneris. ibid. n. 69

Dives.

Dives ad erogandas pauperibus elemosynas in foro externo compelli possunt, & qua actione petantur. p. 120. n. 25. & seq. Quid in praxi servetur. ibid. n. 28
 Dives tenentur in foro animæ egenis subvenire. p. 120. n. 27
 Dives utrum satisfaciant huic obligationi per mutuum? ibid.

Dolabra.

Dolabra quid significet apud Consultum in l. 3. §. Sciendum, ff. de offi. Præfeti, vigili. p. 201. n. 4

Dominium, & Dominus.

Dominium, seu proprietas regulariter ex titulo solo non queritur, nisi subsequatur traditio: fallit in Ecclesiastico Beneficio. p. 130. n. 1
 Dominii jus omnium creditorum in concursu actiones, & privilegia suffocat. p. 152. n. 31
 Dominus non tenetur vendere servum cui libertas data est, nisi servum communem unus ex dominis liberum esse velit, nam alter vendere cogitur partem suam. pag. 123. num. 47

Donare,

& Verborum.

Donare, & Donatio.

Donare an valeat manifestus usurarius causâ mortis, non servatâ formâ capitis *Quamquam, de usur. in 6.* p. 37. n. 80
 Non Donat qui jure cogente Beneficium confert. p. 131. n. 5
 Donatio bonorum omnium præsentium, ac futurorum jure communi an subsistat? p. 100. n. 1
 Donatio omnium bonorum utrum jurejurando firmetur? ibid. n. 2. & seq.
 Donatio omnium bonorum, reservato usufructu, an valeat. ibid. n. 4. & p. 101. & seq. n. 10. & 18
 Quid si reservetur restrictè, ut solum inter vivos donator de fructibus disponat. p. 101. n. 11
 Quid si dictum sit, ut in vita disponere possit. ibid. & seqq.
 In Donatione, & cæteris obligationibus sic verba debent interpretari, ut quantum minus possit, gravetur obligatus. ibid. n. 12
 Qui Donavit omnia bona, reservato usufructu, ut in vita disponat, si intestatus decesserit, fructus quos reliquerit, ad hæredes ejus, non ad donatarium spectant. p. 101. & seq. n. 12. & 15.
 Quid si Ecclesiæ bona omnia donentur. p. 102. n. 15. & seqq.
 Ut Donatio bonorum omnium cum reservatione usufructus subsistat, opus est quod fructus præter alimenta quantitatem reddant, de qua donator possit testari: & quanta esse debeat, iudicis arbitrio relinquitur. p. 102. & seq. n. 18. & 20
 Donatio eadem sustinetur, si donator partem sufficientem reservet arbitrio iudicis, ut restetur. p. 103. n. 19. & 20
 Donatio semel jure facta non retractatur, etsi sub tempus mortis donator nulla habeat bona, de quibus disponere possit. ibid. n. 21
 De Donatione bonorum omnium, remissivè. ibid. num. 22
 Donatio omnium bonorum præsentium de jure communi sustinetur. ibid. n. 23. Secus de jure regio. ibid. n. 24
 Donatio omnium bonorum præsentium de jure regio non improbat, si usufructus reservetur. p. 103. n. 25
 Donatio omnium bonorum, sive Regio, sive Casareo jure vetita, prorsus est irrita, ita ut nulla ex parte subsistat. ibid. n. 26
 Donatio hæreditatis nullo jure vires obtinebit. p. 104. n. 27
 Donatio omnium bonorum quando jure Regio consistat. ibid. n. 28
 Donatio ante acceptationem potest liberè revocari. p. 131. n. 5
 Donata uni ex conjugibus de jure regio non sunt utriusque. p. 150. n. 14

Dos.

Dos pro oneribus matrimonii constituitur. p. 8. num. 52
 pro Dote, aut donatione propter nuptias an liceat alienare, vel obligare majoratus bona? p. 67. n. 50. & seqq.
 Ad Dote restitutionem bona fideicommissi possunt obligari, seu alienari. p. 68. n. 58. Et quid si dos fuerit confessata. ibid. n. 59. Ampliatur. ibid. n. 60
 Pro Dote augenda locus non est alienationi bonorum fideicommissi. ibid. n. 61
 Propter Dorem non devenitur ad alienationem

bonorum fideicommissi, nisi deficientibus liberis. ibid. n. 62
 Quod ampliatur, etsi expressim alienationem fieri jubeat causâ dotis testator. p. 68. n. 62
 Pro Dote confessata restitutione an alienentur fideicommissi bona. ibid.
 Dote causâ non licet alienare, ubi ex contractu provenit alienationis prohibitio. ibid. n. 63
 Dorem, aut donationem propter nuptias si parentes, matrimonio constante, promiserint, de jure Regio ex quibus bonis solvatur. p. 149. num. 11
 Quid si, soluto matrimonio, pater promiserit. ibid. & seq. n. 12. & 13
 Dos primæ uxoris an solvi debeat de bonis in secundo matrimonio quæsitis in præjudicium posterioris conjugis, latè discutitur. p. 152. n. 23. & seqq.
 Dos prior præfertur posteriori, exceptis rebus extantibus ultimæ uxoris. ibid. n. 24
 Pro Dote liberi habent hypothecam cum prælatione. ibid. n. 26
 Dos primæ consortis solvi debet ex bonis acquisitis secundo matrimonio constante, cum læsione uxoris secundæ juxta communem, ac receptam opinionem. ibid. n. 27. Contrarium probatur. p. 152. n. 28. & seqq.

Dubium.

in Dubiis mediam viam oportet eligere. pag. 350. num. 28

Duellum.

Duellum ineuntes quibus pœnis afficiantur. p. 364. n. 15

E

Ecclesia.

Ecclesia an gaudeat privilegio, ut quod per alium suâ pecuniâ emitur, acquirat, remissivè. p. 34. n. 54
 Ecclesiæ res, quæ solemniter in emphyteusim est data, ac finita, absque solemnitatibus potest novo emphyteute concedi. p. 101. n. 7
 ad Ecclesiam construendam cogitur habens ædificium commune, partem suam vendere socio cupienti ædificare. p. 123. n. 49
 Ecclesia utitur jure minoris, ac debitor ejus absque interpellatione incidit in moram. p. 23. & seq. n. 23
 Ecclesiæ autoritas non provenit à libris canonicis quibus illa probatur, sed à suo institutore Christo. p. 247. n. 13
 Ecclesia dum volumen aliquod canonicum declarat, judicem agit. ibid. n. 15
 Ecclesia nequit novos Fidei articulos instituire. p. 248. n. 19. Quod declaratur. ibid. n. 20
 Ecclesia nequit efficere ut nunc sit propositio hæretica, quæ antea non fuit. ibid. n. 21. Sed limitatur hoc. p. 248. n. 22
 Ecclesiæ non potest errare in Fide. p. 249. n. 29
 Ecclesiæ Romana dupliciter accipitur, pag. 262. num. 138
 Ecclesiæ verbum multifariam usurpatur. ibid. n. 139
 Ecclesiæ quo sensu fundata dicatur supra sacras Scripturas. ibid. n. 140
 Ecclesiæ proprietates, seu qualitates. p. 263. n. 142
 Ecclesiæ Catholica cur ita dicta. ibid. n. 144. Vnica. ibid. n. 145. Et Apostolica. ibid. n. 146
 Ecclesiæ definitio, seu descriptio. ibid. n. 147

B B b 3 in.

Index Rerum omnium,

In Ecclesia sunt iusti & peccatores. pag. 264. num. 152
 Ecclesia Catholica, quæ est Romana, visibilis est. ibid. n. 151
 Ecclesia potest injungere Fidelibus ut certis diebus jejuniis servent. p. 333. n. 32
 In Ecclesia Orientali non jejunabatur Sabbatis Quadragesimæ, & quare. p. 334. n. 40
Edictum.
 De Edicto Trajani circa Latinorum successionem. p. 184. n. 91
Electio.
 Electio ad Ecclesiasticum Beneficium an fieri possit sub conditione, Si illud vacat. p. 131. n. 8
Emancipatio.
 Emancipationis, & patriæ potestatis hodie sublata est differentia, manet tamen quoad aliquos juris effectus. p. 350. n. 30
Emerere, Emptio, & Emptor.
 Emerere, aut vendere compellitur nemo. p. 99. n. 31
 Emptor, qui re accepta, pretium non solvit, tenetur ad usuras pretii, seu interesse pro modo fructuum, quos perceperit. p. 40. n. 9
 Emptor propter moram venditoris pretium retinens, fructus ex re empta lucratur. pag. 47. num. 67
 Emptor qui partem pretii tradidit, potest à venditore moroso proportionabiliter fructus rei exigere, ac pro illis de annua quantitate pacisci. p. 48. n. 77. Quod declaratur, ibid. & seq. n. 78. & 79
 Emptore non repetente pretium, quia sciens alienam rem evictam emit, an pecunia venditori relinquatur, vel fisco cedat? p. 139. n. 7
 Scientia non præsumitur in emente. ibid.
 Emptor qui in re, quam sciebat alienam, fecit melioramenta, quas expensas ab evincente domino repetere valeat. p. 139. n. 9
 Emptor per venditorem monitus de vitio, seu morbo rei, quanquam ex ea causa amittat, nulla actione juvatur. p. 140. n. 14
 Emptor si in judicio superet evincentem, quando expensas litis à venditore possit exigere, ibid. num. 15
 Emptor ut de evictione agere queat, quomodo venditori litem denunciare debeat. p. 141. n. 18. & seq.
 Vtrum si succumbat in judicio evictionis, appellare teneatur. p. 143. n. 38. & seq.
 Num interpositam appellationem profectui debeat. p. 144. n. 41
 Emptor victus per sententiam judicis incompetentis, de evictione non agit. ibid. n. 43
Emphyteusis, & Emphyteuta.
 In Emphyteusim qui rem propriam concedit, directum retinet dominium. p. 71. n. 3
 Ex Emphyteusim contractu si rem emphyteuta vendiderit, laudemium Domino solvere tenetur. ibid. n. 5
 Emphyteusis à privato concessa, præsumitur in dubio perpetua. p. 94. n. 10. Est sui naturæ perpetua. ibid. n. 11
 De Emphyteusim ad censum non semper argumentum procedit. ibid.
 In Emphyteusim locus retractui non est. ibid. n. 15. limitatur. p. 95. n. 19. & seq.
 In Emphyteusim an locus sit retractui. p. 95. n. 15
 In Emphyteusim contractu non transfertur per traditionem dominium, nisi pretio perfoluto, aut habita fide de illo. ibid. & seq. n. 20

Emphyteuta si rem domino dederit pignori, an fructus computentur in sortem? p. 13. n. 99
 Emphyteuta non solvente per biennium Ecclesiæ canonem, res incidit in commissum: quoad privatos dominos triennii mora desideratur. p. 71. num. 4
 Si domino non præmonito, rem venderit, incidit in commissum. ibid. n. 5
 Ut Emphyteuta Ecclesiæ non solvente annuam pensionem per biennium, res non cadat in commissum, consuetudine potest introduci. p. 72. n. 15
 Emphyteuta utrum teneatur fructus ex re emphyteutica perceptos vendere domino, aliis emptoribus concurrentibus? p. 121. n. 36
Episcopus.
 Episcopi, & alii, quibus incumbit, tenentur Beneficia Ecclesiastica muneris ratione conferre. p. 131. n. 5
 Episcopus non est dominus, sed dispensator Beneficiorum propriæ diocesis. ibid.
 Episcopi per Vicarium generalem suam jurisdictionem exercere jure permissum est. p. 157. n. 12
 Episcopus de jure suæ dignitatis ratione absolvere potest ab omni excommunicatione, etiam per legem irrogata, nisi reservetur absolutio. ibid. n. 16
 Episcopus plura delegare valet, quæ intuitu dignitatis specialiter committuntur, & quæ illa sint, remissivè. p. 158. n. 21
 Episcopo licet concedere suo Vicario Generali facultatem ad conferenda Beneficia cum speciali mandato. ibid. n. 25. Nulli alii talem facultatem conferre valet. p. 158. n. 26
 Episcopus habet fundatam suam intentionem ad conferenda omnia Beneficia, quæ in propria diocesi vacaverint. p. 159. & seq. num. 33. & 40
 Episcopus valet in aliena diocesi Beneficia suæ conferre, instituere præsentatos, electos confirmare, & alia voluntariæ jurisdictionis agere. p. 159. n. 33
 Episcopi an sit permissum in Curia Beneficia diocesis suæ conferre? p. 160. n. 36
 Est vetitum in diocesi non sua exercere Pontificalia, nisi Diocesanus permiserit. ibid. n. 37. Nec propriis subditis Ordines conferre, & quid de prima Tonsura. ibid.
Epistola.
 De Epistolis B. Pauli. p. 260. n. 124
 De Epistolis Canonicis B. Petri. p. 261. n. 128
 De Epistola Canonica B. Iacobi. ibid. n. 131
 De Epistolis Canonicis B. Ioannis Apostoli. ibid. num. 133
 De Epistola Canonica B. Judæ Apostoli. p. 262. num. 136
 Epistola Canonica B. Petri 1. cap. 3. vers. 19. intelligitur. p. 302. n. 79
 Epistola Iesu ad Abagarum Regem. p. 304. n. 89
Equitare.
 Equitandi usus à quo inventus. p. 200. n. 11
 Vide *Lapsum.*
Era.
 De Era Cæsaris. p. 314. n. 41
Error.
 Error facti à pœna criminis excusat. p. 248. n. 24
 Error circa venerationem Reliquiarum nunquam diu perstitit. p. 287. n. 70
Evangelista, & Evangelium.
 De quatuor sacris Evangelis, & Evangelistis. p. 259.

& Verborum.

p. 259. n. 116 & seqq.
 Evangelia collocabantur super thronum ubi Patres ad Concilia generalia habenda conveniebant, sicut factum dicitur in Concilio Nicæno. p. 273. n. 24
 Evangelia quædam apocrypha. p. 296. n. 27
Eucharistia.
 Ab Eucharistiæ sumptione omnis infidelis profusus alienus est. p. 358. n. 9
 Eucharistia, seu Communio conceditur Fidelibus, qui Confirmationis Sacramentum nondum acceperint. ibid.
 Eucharistiam si infidelis percipiat, gravius delinquit, quam Fidelis cum peccato lethali ad eam accedens. ibid.
Evictio.
 Evictio definitur, & quid verbum *Evincere* significet. p. 138. n. 1
 Evictionis actione quid emptor à venditore consequatur. ibid. n. 2
 Ampliatur ad omnes contractus, ex quibus actio evictionis competit, & qui sint, remissivè. ibid. num. 3
 De Evictione quibus casibus agere emptor non possit, remissivè. ibid. n. 4
 De Evictione non agit, qui sciens rem alienam emit, & an pretium repetere valeat. ibid. & p. 141. n. 16
 De Evictione non agit emptor quoties expressim convenit, ne venditor de evictione teneatur. p. 139. n. 10. Quod limitatur. ibid. Utrum emptor saltem pretium exigere possit à venditore? p. 139. & 140. n. 10. cum seqq.
 Quid si convenerit, ne venditor ex certa causa de evictione teneatur, si ex eadem res sit evicta? p. 140. n. 11. 14. & seqq.
 De Evictione non convenitur venditor, cui litem motam emptor non denunciavit. p. 141. n. 16.
 Ampliatur. ibid. n. 17. Fallit in minore, qui emit, si aliunde venditor scientiam litis obtinuit. ibid. n. 20. Quid in Ecclesia emente. ibid. n. 21. Quid in fisco. p. 141. n. 22
 De Evictione tenetur venditor, cui lis denunciata non est, si juramento promiserit, se defensurum emptorem, modò litem motam non ignoret. p. 142. n. 26. Aliud erit juris si tantum jurejurando contractum corroboret. ibid. n. 27
 Evictionis remedium conceditur emptori, et si venditori non denunciavit, si ostenderit, rem justè evictam, venditoremque profusus bono jure carere. p. 142. n. 28
 Similiter conceditur absque denunciatione quando venditor se obligavit ad evictionem quomodolibet contingentem, si aliàs litis notitiam habeat. ibid. n. 29. & 32
 De Evictione an teneatur venditor, si per arbitrorum sententiam res evicta sit. ibid. n. 30. & seq.
 Ut de Evictione agere valeat emptor, in quo statu litis monere debeat venditorem. p. 143. n. 33 & seq. Quid de jure regio. ibid. n. 35
 Evictionis auxilio an gaudeat emptor ex contumacia superatus. p. 143. n. 36
 De Evictione non agit emptor, qui à sententia non provocavit, nisi venditor tempore pronunciationis adesset. ibid. n. 37. Item si per imperitiam, aut iniquitatem judex injustè damnet emptorem. p. 144. n. 42. & 46. Quod limitatur. ibid. n. 43
 Quid si odio venditoris perperam judicetur. p. 144. num. 45
 De Evictione fuscè qui egerint. ibid. n. 47
Eusebius.
 De Eusebii historia. p. 292. n. 114. & pag. 300. num. 68
Exceptio.
 Exceptio firmat regulam in contrarium. p. 140. num. 15
 Exceptio debet esse de regula. p. 150. n. 14
Excusatio.
 Exclusio sceminarum à primogeniorum successione, an favorabilis, vel odiosa? p. 63. n. 13
Excommunicatio.
 Excommunicatione majori, vel minori iretiti an possint quotidianas distributiones lucrari? p. 112. n. 56. & seqq.
 Excommunicatione minori ligati non prohibentur interesse Divinis, & interessentes lucrantur distributiones quotidianas. ibid. n. 58
Exemptio.
 Exemptio à solutione vectigalium ad jus publicum civium Romanorum spectabat. pag. 189. n. 120
 Exemptio hujusmodi concessa non fuit per legem. In orbe Romano, ff. de statu homin. ibid.
Exercitus.
 Exercitus Romanorum legiones, & auxilia continebat. p. 188. n. 112
Expressio.
 Expressio ejus, quod tacitè inest, nihil operatur, nec actus naturam immutat. pag. 98. n. 24. & p. 101. n. 10
Extensio.
 Extensioni legis non est locus, ubi datur rationis disparitas. p. 78. n. 74. & p. 97. n. 18
 F
Facultas.
 Facultates regiæ ad alienanda majoratum bona facile concedendæ non sunt. p. 67. n. 49.
 Utrum concedi debeant aliquando? p. 68. n. 64
Falcidia.
 Ad Falcidiæ rationem ponendam qualiter computetur annuum legatum, tam de jure communi, quam regio nostro. p. 92. n. 51. & seq.
Fames.
 De Fame, & effectibus ejus, remissivè. p. 120. num. 24
Famulus.
 Famulo infirmo num debeat salarium? p. 110. n. 41. & seq.
 Pro Famulo ægrotante quales expensas dominus facere teneatur. ibid. n. 43
 Famulus an habeat idem jus ad salarium, ac beneficiarius ad distributiones? ibid. n. 44
Favor.
 Favori pro se introducto quisque valet renunciare: non aliis concessio. p. 8. n. 51
Ferdinandus Rex.
 Ferdinandus III. Rex Hispaniæ quo anno decesserit. p. 309. n. 8
Feria.
 Feriæ dies septimanæ quando vocari ceperint. p. 317. n. 11
 Feriæ legitimæ quæ dicantur. p. 336. n. 51
Festivitas & Festum.
 Festivitates ac cæremonias Gentium in sacros ritus veteres Sancti Patres conati sunt. p. 316. num. 4
 Festi verbi etymon. p. 315. n. 1
 Festi